

Ško áček

Čtvrtletník
Základní školy
Školní 1480, Chomutov
Listopad 2012

Zelená pro naši školu

Křížový výslech

Vlastní tvorba

Novinky ze školy

Stránky zábavy

14. listopadu

se konalo **školní kolo Dějepisné olympiády.**

Do okresního kola postoupili čtyři žáci, kteří ve školním kole získali nejvíce bodů:

Míša Štreblová – 9.B, Eva Kučerová a Jiří Pelc – 9.A, Kát'a Čmudová – 9.B

30. listopadu

se v Oblastním muzeu v Domě Jiřího Popela z Lobkovic v Chomutově konala **dějepisná soutěž**

Regionální dějiny II. Soutěže se zúčastnilo celkem dvanáct tříčlenných družstev.

Téma letošního ročníku: Od pohanských zvyků ke křesťanským tradicím.

Soutěž je rozdělena do dvou částí:

1. vědomostní část – test ze všeobecných i regionálních dějin
2. zábavné pátrání v areálu Oblastního muzea v Chomutově

3. místo – Míša Štreblová, Kát'a Čmudová a Kát'a Maďarová, 9.B

4. místo – Jirka Pelc, Vašek Mock a Michal Dojáček, 9.A

5.-7. místo – Lukáš Stránský, Radek Votík a Matyáš Vitvar, 9.A

9. místo – Sabina Matoušková, Andrea Halášová a Martin Tůma, 9.A

13. prosince

se na ZŠ Písečná hrálo **okresní kolo ve florbalu Orion CUP** mladších žáků .

2. místo – družstvo ZŠ Školní

Naši florbalisté: Ondra Slanař, Jakub Pavuk – 6.A, Ondra Fencel – 6.C, Tomáš Holý, Petr Konopásek, Ondra Cerha – 7.A, Honza Halás, Matěj Fencel – 7.C

12. – 13. prosince

se ve Schola Humanitas v Litvínově konala **přírodovědná soutěž „Litvínovský choroš“.**

Soutěž je určena pro žáky 8. a 9. tříd, kteří se zajímají o biologii, přírodu a sport. Tříčlenná družstva plnila v průběhu dvou soutěžních dnů vědomostní úkoly, ale soutěžila i v různých sportovních disciplínách. Letošního ročníku se zúčastnilo 44 družstev ze základních škol Ústeckého a Středočeského kraje.

10. místo – družstvo ZŠ Školní, Chomutov

Naši školu reprezentovali: Jiří Pelc, Nguyen Thanh Lam a Jan Podmanický z 9.A

18. prosince

se na ZŠ Zahradní konala **soutěž v recitaci a výrazném čtení v anglickém a německém jazyce.**

Naši školu reprezentovaly:

Barbora Dolníková, Pavlína Řádková – 7.A, Eliška Hodková, Magda Kolaříková – 7.C, Míša Štreblová, Kát'a Čmudová – 9.B, Sabina Matoušková, Nguyen Thanh Lam – 9.A

3. místo – Eliška Hodková, 7.C (anglický jazyk, kategorie 6. – 7. tříd)

18. prosince

se na ZŠ Březenecká hrálo **okresní kolo ve florbalu Orion Cup** starších žáků.

4. místo – družstvo ZŠ Školní

Naši florbalisté: Kuba Frydrych – 8.B, Vašek Otáhal, Matěj Zdráhal, Jan Kittler, Vojta Hartan – 8.A,
Broňa Hošek, Josef Tripal – 9.B, Dominik Šulta a Tomáš Halvoník – 9.A

23. ledna

se konalo okresní **kolo Matematické olympiády** kategorie Z9 – žáků 9. tříd.

6. místo – Nguyen Thanh Lam, 9.A

8. – 10. místo – Martin Tůma, 9.A

25. ledna

se v Klášterci nad Ohří konalo **okresní kolo Olympiády v německém jazyce**.

1. místo - Míša Štreblová, 9.B

Gratulujeme!

Míša postoupila do krajského kola, které se bude konat 4. března v Ústí nad Labem.

29. ledna

se v Oblastním muzeu v Chomutově konalo **okresní kolo Dějepisné olympiády**. Naši školu opět velmi dobře reprezentovala Míša Štreblová z 9.B, která se umístila na pěkném 6. místě z celkového počtu 36 soutěžících.

6. místo - Míša Štreblová, 9.B

Výlet do Babylonu

26. listopadu vyrazila naše třída 7.A společně se 6.A do babylonu. Při příjezdu do Liberce jsme nejprve uviděli Ještěd. Pak příjezd do „malého městečka“ Babylon. Už první kroky byly úžasné, tolik možností se nám naskytlo. Ze všech atrakcí jsme si vybrali tři – Aqua centrum, IQ park a Labyrint.

Nejprve jsme šli do aquaparku. Shodli jsme se potom, že to byl největší zážitek. Mohli jsme si zde vyzkoušet aquazoorbing, dost času jsme strávili na tobogánech, lezli jsme po vodní stěně a po laně, mohli jsme do osvětlené vodní jeskyně, do sauny i do vířivky. Také jsme měli k dispozici povodnní fotoaparát, tudíž jsme pořád fotili.

Po návštěvě v aquaparku jsme se naobědvali v restauraci. Potom jsme měli možnost navštívit 4D kino, které bylo skvělé. Odpoledne jsme vyrazili do IQ parku. Tam jsme si vyzkoušeli a dozvěděli se mnoho zajímavých věcí, např. měření rychlosti běhu, koule nabitá elektronikou, potápějící se Titanic, různá bludiště, ze kterých jsme málem nenašli cestu ven. Při východu z IQ parku nás čekal strašidelný zrcadlový labyrint a dům v noci. Potom už jsme rychle naskákali do autobusu, a protože jsme byli velmi unaveni, většina z nás cestu domů prospala. Z výletu jsme si odnesli nezapomenutelné zážitky.

Tereza Matlachová, Jan Rola a Petr Konopásek – 7.A

Světě div se, ale i naše paní ředitelka je smrtelník a človíček. Človíček s velkým Č...

Pokud zrovna nezlobíme a neděláme lumpárny, velice ráda nás vyslechne a podpoří. Máme možnost účastnit se soutěží, besed, přednášek, výstav, jezdíme na exkurze a výlety, školy v přírodě, lyžařské, vodácké i cyklistické kurzy. Na jednom z výletů jsme se dozvěděli, že právě v tento den má i ona své krásné narozeniny. A protože každý z nás je potěšen být maličkostí, mysleli jsme i na naši paní ředitelku a to, jak ji potěšit a za vše poděkovat ☺. V Babylonu, kde jsme zrovna byli, jsme jí společně koupili krásného slona z opalitu...kéž jí přinese štěstí, radost a sílu.

Žáci tříd 6. A a 7. A

I v tomto školním roce k nám do školy v listopadu zavítala paní Bromová z Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT. Celé tři hodiny jsme si povídali o energetice jako takové, ale nejvíce nás zajímala energie jaderná, její možnosti dopady a následky, ze kterých se lidstvo již mohlo poučit. Dozvěděli jsme se mnoho nového, ale především jaké klady a zápory mají jednotlivé druhy elektráren, co nám energetika jako taková přináší a co nám zároveň bere. Zjistili jsme, že radioaktivita je všude kolem nás, samozřejmě v množství, které nás neohrožuje. Zajímavou informací bylo, že havárii ve Fukušimě nebylo možno zabránit, byť opět selhal lidský faktor. Také porovnání postupů řešení a následků v Černobylu a Fukušimě bylo k zamyšlení. Moc děkujeme, jsou to pro nás cenné informace.

Žáci 8. tříd

Mikulášská nadílka aneb Den, na který jsme čekali několik let

5. prosince nastal den, na který jen tak nezapomeneme. Celé roky prožité na naší škole jsme se na tento den těšili. Převlékli jsme se za Mikuláše, čerty a anděly a vyrazili strašit na 1. stupeň. Naše masky působily věrohodně, jelikož se čerti pomalovali uhlím a andělé se nádherně nalíčili. Rozdávali jsme dětem dárečky, které jim přichystaly jejich třídní učitelky.

Začali jsme v prvních třídách, kde jsme se my čerti museli malinko krotit, aby se nás prvňáčkové tolik nebáli. Děti nám zazpívaly pár koled a my se chystali do dalších tříd. V každé třídě nás čekaly jiné reakce. Někdo z větších dětí nás poznal a vykřikoval, že nejsme čerti, andělé a Mikuláš, ale devátáci. Nám to ale nevadilo. Hodné děti slibovaly andělům, že už nebudou zlobit, naopak pár si jich odnesli čerti. Nakonec z celé třídy byla vždy nejhodnější paní učitelka.

Nakonec naše mikulášská výprava zakotvila ve 4. A, kde nyní učí naše bývalá třídní učitelka Soňa Gálová. U paní učitelky Gálové jsme zavzpomínali na lehké učivo 1. stupně i na krásné chvíle, které jsme s ní prožili.

Mezi dětmi jsme se měli úžasně a teď už se těšíme na další návštěvu 1. stupně. Ta bude koncem března při projektovém dnu „Devátáci učí na 1. stupni“.

Už se na Vás, naši milí malí spolužáci, těšíme.

Václav Mock, 9.A

Kde je peklo?

Byli tu čerti, andělé a Mikuláš. Čerti brali co nejvíc dětí do pekla a já záhadně přemýšlím, kde to peklo je? Ve sborovně? U uklízeček? U zástupkyně v kanceláři, nebo ve skladu? Andělé mi dali bonbon, Mikuláš přihloupě stál a čerti mě vzali do pekla.

Čert mě nese v náručí a já v duchu a v napětí říkám:

„Hurá, konečně do pekla. Kde to asi je?“

Čert mě položí na zem, vidím, jak jsem na holčičím záchodku s kamarády Honzou, Alexem, Kubou, Leou a tak dál.... Já se šťastnou náladou zakřičím: „Párty!“

David Stupák, 4.A

„Společné Vánoce aneb Ve dvou rolnička více zacinká“

Žáci ZŠ Školní a ZŠ Na Příkopech se zúčastnili akce na poslední školní den roku 2012 s názvem „Společné Vánoce aneb Ve dvou rolnička více zacinká“ v kině Oko dne 21. 12. 2012. Už po sedmé hodině ranní jsme měli sraz my – účinkující v kině oko, abychom se věnovali přípravě celé akce pro naše spolužáky. Dvě hodiny na přípravu v kině dost rychle uběhly, ale co bylo potřeba, jsme si vyzkoušeli. Hlavně mikrofony aby fungovaly, nebo CD, kde jsme měli různé písně, na které někteří tančili apod. Před devátou hodinou nám začali chodit první diváci – ZŠ Školní. Na začátek akce nám žáci ze Školní v čele s paní učitelkou Budínskou zatancovali známý tanec Gangnam Style v jejich vánočním provedení. Po krátkém uvedení akce se představily tanečnice z chomutovských tanečních center Beethoven DC a Stardance, sbory z obou škol, mladí herci ze ZŠ Na Příkopech s dramatickým ztvárněním známého filmu Mrazík, nebo i hlavy obou škol se svým novoročním projevem a přáním do nového roku.

Na závěr nás svou interpretací známých písní potěšila kapela Kravaťáci v čele s panem učitelem Pavlem Stránským ze ZŠ Školní a paní učitelkou ze ZŠ Na Příkopech Martinou Kuželovou. Písně jako One of us, Já půjdu dál od Heleny Vondráčkové, Zejtra mám, nebo Jez od Ivana Mládka nás zvedly ze židlí a lákaly k tanci.

Stejný program čekal od 11:00 pro ZŠ Na Příkopech, které se to také moc líbilo a žáci to dali i víc najevo, hlavně při vystoupení Kravaťáků, kdy se celé hlediště přesunulo ke kapele na jeviště. Skákali jsme, zpívali a tancovali. Užívali jsme si to jak my, tak i Kravaťáci, kteří to nečekali.

Za celé zorganizování akce bych chtěl za všechny poděkovat dvěma učitelům. Panu Stránskému ze ZŠ Školní a paní Martině Kuželové ze ZŠ Na Příkopech. Moc jsme si díky Vám tento poslední den užili a budeme rádi za další podobnou akci.

Vašek Mock, 9.A

Vánoční besídka 6. A

Jak už to bývá, tak ke konci kalendářního roku patří oslava Vánoc. I naše třída si po školním představení v bývalém kině Oko udělala malou třídní besídku. Uvařili jsme si čajík, ozdobili stromeček a předali drobné dárky, které potěší a rozesmějí. Paní učitelka každému z nás napsala na kartičku nějaké to moudro a my se jím pokusíme řídit ☺. Kéž ten nový rok bude spokojenější, poklidnější a usměvavější...

žáci třídy 6.A

Naše první společné divadelní představení bylo v Divadle rozmanitostí v Mostě. Představení se jmenovalo Robinson Crusoe. Ač je to téma čítankové četby, musíme říct, že jsme se pořádně nasmáli a hra nás bavila. Vše bylo pojato v moderním stylu. Určitě se vypravte a jeďte také...

Vaše 6. A

A CO SE O HŘE DOZVÍTE NA STRÁNKÁCH Divadla Rozmanitostí???

Autoři: Irena Marečková, Nikolaj Penev

Režie: Nikolaj Penev

Dramaturgie: Zdeněk Říha

Scéna, kostýmy, loutky: Irena Marečková

Hudba: Tomáš Alferi

Hrají: Tereza Lišková, Petr Čulík, Vít Levinský, Adam Šmejkal

Jmenuji se Robinson Crusoe. Chtěl jsem zažít veliké dobrodružství. Vyrázil jsem na moře, opustil rodiče, nedbal varování mluvícího racka a najednou bylo všechno jinak. Přišla bouřka a já ztroskotat. Pak mě přepadli piráti ze Španěl. Ještě k tomu manželé! Proдали mě na trhu Arabovi jako otroka. Ještě že se objevila mořská příšera, Araba sežrala a mě vyplivla na opuštěný ostrov. Všechno tam bylo divné. Tvary, podivná příroda, zvířata, všechno. Ostrov! To jsem dopadl. Sám, úplně sám. Jediná společnost papoušek a koza. Na poslední chvíli jsem zachránil domorodce, kterého se chystali naporcovat lidojedi. Konečně lidská bytost. Učil jsem ho vše potřebné. Není sice anglický gentleman, ale v divočině se vyzná. Mám tu být, nebo už jsem 28 let, 2 měsíce a 19 dnů, než se dostanu domů. No, rodiče už asi nestihnu, ale rozhodl jsem se sám. Ty, kdo to čteš a chceš jít za svým snem, udělej, co musíš.

Když mi bylo smutno a nejhůř, tak jsem si zpíval: „Já jsem se neztratil, já jsem se našel. Svoboda je nejlepší a já jsem ji našel!“ To je můj vzkaz. Aloha!

Lyžák 6. A

Den 1.

11. ledna 2013 jsme jeli s třídou na lyžák. Nebyli jsme moc čilí, jelikož jsme vyráželi v 6:00 hod., což bylo na nás velice brzy. Cesta autobusem nebyla tak dlouhá, jak jsme si mysleli. Mysleli jsme, že ráno nedostaneme snídaní, ale pak jsme zjistili, že se o nás v Kovářské v Centralu postarali jako o poklady. Takže řízky, chleby, rohlíky či něco jiného skončilo u kočiček a pejsků za hotelem. Ale to nám vůbec nevadilo. Když jsme se zabýdleli, tak jsme vyrazili na svah. V autobuse nebylo moc místa, takže jsme se všichni museli trochu mačkat. Vyjeli jsme na Klínovec. Třída byla rozdělená na tři skupiny. Dobré lyžaře, lyžaře a nelyžaře. Já jsem popravdě patřila mezi ty, co vůbec neuměli lyžovat, takže do třetí skupiny. Bylo to moje první lyžování v životě. Všichni jsme padali a padali na různých místech. Na sjezdovce, na vleku, vedle vleku... prostě všude. Třetí skupinu školila paní učitelka Nováková. Strkala do nás a shazovala nás na zem. Ale ne, nebojte se, jenom nás učila padat a zvedat se. Každopádně první den byl pro nelyžaře obzvlášť těžký. Většina z nás si ani neuměla nasadit lyže, natož se na nich na vleku dostat nahoru! Naštěstí na nás byli moc hodní, pan Vodochodský nás vyvezl skútreem nahoru a tam jsme jezdili na dětském vleku. Asi tak okolo čtvrté hodiny jsme dojeli zpět do hotelu Central na Kovářské. Nikdo (což bylo divné) ještě nepadal únavou, tak nás paní učitelka poslala vyřádit se do bazénu. Poté jsme všichni „padli jak za vlast“.

Den 2.

Byl mnohem klidnější den než první. Z něho si nejvíc pamatuju hry na konci dne. Hráli jsme „Ruce“, „Pantomimu“ a spoustu bláznivých her. Myslím, že to byl vskutku vyčerpávající den 😊.

Den 3.

Byl z těch tří dnů nejhorší. Vstávali jsme (jako vždy) v 7:20. Poté byla snídaně. A hned výjezd na sjezdovku. Dokonce i třetí skupina! Ten den už zbyli jen tři „trojkaři“, ostatní dva, světe div se, už lyžovali a jezdili na vleku sami. Ale i my, zbylí trojkaři, jsme se naučili sjíždět sjezdovku. V půl třetí jsme jeli zpět do hotelu. Odpočinek, balení a večere. Pak už byla jen škoda, že jsme museli jet domů 😞. Už teď se ale budeme těšit na lyžák v sedmé třídě, protože pojedeme do Alp!

Eliška Janů, 6.A

Přípravný lyžařský kurz 6.A třídy, aneb účel světí prostředky

Volný čas dětí lze využít mnohými způsoby. Stále hlásáme po spolupráci rodina – žák – škola, zaznamenáváme problémy a nacházíme možná řešení. Je úžasný pocit, když jsou spokojeni všichni zástupci těchto složek a ještě si příjemně užijí minuty svého života. Rodič si odpočine, žáci jsou v kolektivu, učí se, sportují, pracují a baví se... A učitel? Tmelí si kolektiv, pěstuje si svá robátka tak, aby z nich v budoucnu vyrostli rovné a pevné stromy, o které se bude moci opřít. Mám tu čest poděkovat rodičům za podporu a spolupráci, vedení školy za důvěru, dětem za zodpovědný přístup a přátelské vztahy a organizacím, které se o nás postarali, za dokonalé zajištění ... ubytování, stravy, dopravy a bezpečí na horách.

V sezoně plné sněhu a lyžařského bláznění jsme se rozhodli, že jako třída strávíme společný víkend na horách. Pevné zázemí jsme našli v Hotelu Central na Kovářské, odkud jsme vyjížděli lyžovat na Klínovec. Na svahu se o nás staral klub TJ Klínovec v čele s panem Vodochodským. Svá lyžováním znavená těla jsme dokonale zrelaxovali v hotelovém bazénu. Cílem našeho výletu nebylo jen si užít, ale zjistit naše lyžařské možnosti a schopnosti, abychom příště mohli vyjet do Alp. Ač znavena, musím říci, že tolik příjemných okamžiků můžeme skutečně zažít jen s našimi ratoletmi. Všichni bez výjimky lyžujeme, můžeme se na sebe spolehnout a umíme si ze sebe udělat legraci.

Martina Nováková, třídní učitelka 6.A

Zápis nových žáčků

16. a 17. ledna jsem pomáhala na 1. stupni při zápisu dětí do prvních tříd. Paní zástupkyně Michalíková mi svěřila fotoaparát, takže jsem fotila a také jsem pomáhala rodičům s orientací, kam mají jít.

Některé dětičky se bály, jiné byly upovídané, ale všechny byly šikovné. Děti říkaly, že se do školy těší a některé už mají přichystané aktovky.

Karla Sieberová, 9. B

Nejúspěšnější „Sportovec roku“ 2012

Nedávno skončil rok 2012 a přišel rok s magickou 13. I loni jsme mohli zaznamenat několik sportovních úspěchů, které byly oceněny dne 17. ledna 2013 v Městském divadle v Chomutově. Konalo se totiž vyhlášení soutěže „Nejúspěšnější sportovec roku 2012“ z okolí Chomutova. Ceny se rozdávaly v několika kategoriích, takže ocenění byli jak úspěšní sportovci, tak i trenéři sportovních týmů a sportovní kolektivy. Absolutního prvenství dosáhla dle očekávání naše chomutovská plavkyně Simona Baumrtová, která se zúčastnila olympijských her v Londýně a skvěle reprezentovala Českou republiku. Vyhrála dokonce i cenu čtenářů Chomutovského Deníku. Mezi účastníky byla pozvána i naše škola – ZŠ Školní, která byla oceněna jako nejúspěšnější a nejaktivnější škola v projektu OVOV. Za úspěchem školy je ukryta i paní ředitelka Mgr. Vlasta Marková, která naše aktivity vždy podporuje. Všichni sportovci byli velice mile

potěšeni a překvapeni. Získali čepici OVOV, poukaz na produkty STARLIFE a krásnou skleněnou plaketu. Večer, který moderoval Ondřej Krátoška, nepatřil jen sportovcům, ale i hudebním hostům. S dvěma písničkami se nám představil vítěz soutěže X-Factor, nyní muzikálový zpěvák (muzikály Kapka medu pro Verunku, Johanka z Arku, Robin Hood, Lucrezia Borgia,...) Jiří Zonyga. Se stejným počtem písní nám zazpívala i půvabná česká zpěvačka, nyní závodnice rallye Olga Lounová. Po slavnostním předávání cen se konal v prostorách divadla raut, kde jsme se mohli setkat jak s Olgou Lounovou a Jiřím Zonygou, tak s oceněnými sportovci. Gratuluji všem oceněným sportovcům a přeji hodně štěstí a hlavně zdraví v tomto roce... sportu zdar!

A Vám čtenářům předkládám rozhovory, které jsem při té příležitosti natočil.

Václav Mock 9.A

Při vyhlásování nejúspěšnějšího sportovce roku udělal Vašek Mock v Městském divadle v Chomutově rozhovory s několika známými osobnostmi.

Simona Baumrtová - plavkyně

1. Jaké byly Vaše první pocity, když jste se dostala na olympijské hry?

To bylo moje tajné přání, vždycky jsem si přála dostat se na olympiádu a to, že jsem se tam kvalifikovala, byl pro mě obrovský úspěch. Když jsem tam byla, tak jsem už chtěla zaplavat co nejlíp, takže jsem se snažila dosáhnout nejlepšího výsledku, když jsem tam už jela.

2. Sdělila byste nám nějaký Váš největší zážitek z olympijských her?

Já jsem byla úplně nadšená z jídelny (smích), protože to byla strašně velká místnost a bylo tam moc druhů jídla. Pak potkávání těch nejlepších sportovců jako je Novak Djokovic, nebo Usain Bolt. Poznala jsem hodně jiných sportů a jiných sportovců.

3. Co Vás čeká v tomto roce?

Letos mě čeká v přelomu července a srpna mistrovství Světa v Barceloně na dlouhém bazénu a potom v půlce prosince bude mistrovství Evropy na krátkém bazénu v Dánsku.

4. Plavala jste už v několika plaveckých areálech. Ve kterém se Vám plavalo nejlépe a proč?

Jeden z těch nejlepších byl ten olympijský areál, protože bazén byl úžasně postavený, takže z letošního roku má 1. místo olympiáda.

5. Kdo je Vaším plaveckým vzorem?

Tak od malička to byla Ilča Hlaváčková, ta taky plavala znak, jako já a byla to mistryně Evropy, držitelka evropského rekordu, takže určitě ona.

Pavel Staněk - kapitán Levhartů Chomutov- basketbal

1. Od kolika let jste se věnoval sportu, abyste byl tak úspěšný, jako teď?

Od 3. třídy jsem se věnoval basketbalu.

2. Prozradíte nám Váš největší úspěch?

Největší úspěch? V České republice jsem vyhrál mistra, v Rakousku jsem vyhrál mistra a s reprezentací jsem se dostal na mistrovství Evropy.

3. Kdo je Vaším sportovním vzorem?

Vzor jsem v dětství žádný neměl, pak když se otevřely ty obzory, tak to byl Magic Johnson. Ale že by to byl vyloženě můj vzor, to se říct nedá.

4. Co si vybavíte, když se řekne sport?

Pohyb.

Olga Lounová - zpěvačka**1. Jsme na vyhlášení ankety „Nejúspěšnější sportovec roku“.****Jaký sport máte nejraději a který Vám nejvíc jde a baví?**

Tak protože jezdím rallye, tak mě samozřejmě nejvíc baví to, i když je to sport takový netradiční, ale taky je to sport a kromě toho dělám závěsnou akrobacii, což je akrobacie na šálách, na hrazdě, takže to je spíš naopak takový silový sport. Tyto dva sporty mě moc baví a také mě baví samozřejmě sledovat v televizi i ostatní kolektivní sporty. To, co dělám aktivně, mě baví, takže i thajský box.

2. Dělala jste v dětství nějaký sport? Pokud ano, jaký?

Dělala jsem atletiku klasicky na základní škole, takže jsem reprezentovala školu. Ale až teď teda jezdím mistrovství ČR v tom rallye, takže až teď v dospělosti jsem se dostala k profesionálnímu sportu. Jako dítě jsem hodně chodila na vandry, takže turistika, což není úplně klasický sport, jak říkám... jenom ta atletika ☺.

3. Dokážete si představit situaci, kdyby Olga Lounová nebyla slavná? Co byste asi dělala, čím byste se živila?

Dovedu si to představit. Já jsem vystudovala pedagogickou fakultu, takže jsem vystudovaná učitelka. Učila bych asi na základní škole, buď na nějaké speciální, protože jsem studovala speciální pedagogiku, nebo bych asi byla ve firmě svých rodičů, kteří mají kamionovou autodopravu.

4. Bylo zkoušení na turné Optický klam náročné? Prozrad'te našim čtenářům, kteří se nebyli podívat, co jste svým fanouškům v Praze, Ostravě a Brně předvedla?

Bylo to moc náročné, vždycky to připravuju rok a pak intenzivně dva měsíce před tím. Během vystoupení předvádím i tu akrobacii zmíněnou, nebo nejrůznější taneční čísla, choreografie, takže trénujeme s taneční skupinou Pop Balet. Do toho tam zpívám s kapelou nové písničky a mám tam určité fůrky, vtípky, mám tam projekce, multimediální show, takže připravuju ty vizuály. Je toho strašně moc, ale baví mě to. Samozřejmě nejtěžší na tom je dostat ty diváky vůbec na to místo, aby věděli, že se nějaký takový koncert chystá, takže k tomu všemu je ještě spojená propagace, reklama,... Všechno to mám na svých bedrech. Je to docela náročný.

5. Víím, že jste navštívila několikrát okolí Chomutova (např. Jirkov, nebo i samotný Chomutov). Máte nějaký zážitek, na který ráda vzpomínáte, z okolí Chomutova?

Tak já, protože jsem měla několik kapel a jedna pražská kapela, která se jmenovala Blind Angie, byla složená z několika lidí, i z bubeníka, který se jmenoval Lukáš Boho. Ten je od Vás z Chomutova. Odsud je i jeho maminka, takže když někdy tady vystupuju, tak často se s ní potkám, popovídám si. Je to takové příjemné, že tady odsud znám někoho přímo z Chomutova. Není to úplně zážitek, ale příjemná vzpomínka na kapelu s Lukášem. Navíc zvukař, jeho bratr, Evžen Boho, ten mi zvučil to turné. Chomutov je takové moje domovské město.

Jiří Zonyga - zpěvák

1. Od soutěže X-Factor uběhlo již několik let. Jak na tuto soutěž vzpomínáte? Našel jste si tam nějaké přátelé, se kterými se vídáte?

No určitě... všechny. Ať už v porotě, nebo mezi soutěžícími, tak přátelství trvá dál. S Petrem Jandou jsem jel před rokem vánoční turné, s Ondřejem Soukupem a Gábinou Osvaldovou spolupracuji dál na muzikálech a se spoustou účinkujících se vídám v divadle a na různých vystoupeních, takže hromada přátelství a vzpomínek.

2. Momentálně hrajete krále Honzu v rodinném muzikálu Kapka medu pro Verunku, kde Vás diváci mohou vidět i tančit. Byl to pro Vás oříšek se naučit několik choreografií?

Ne, ne, ne, tam jsou choreografie celkem jednoduché a nebyl to až takový problém. Daleko horší je muzikál Lucrezia Borgia.

3. Dělal jste v dětství nějaký sport? Jestli ano, tak jaký?

Dělal jsem nejvíce hokej, trochu fotbal a basketbal.

4. Co chystáte pro fanoušky v nejbližší době nového? Kde Vás můžeme vidět?

Takže... jezdí se koncerty s novým programem a novou kapelou, tak nějak po vlastech českých a moravských. Na stránkách www.zonygajiri.cz se dozvíte termíny. Mimo tyto koncerty s mojí vlastní kapelou hraju v již zmiňovaných muzikálech. Jsou to Kapka medu pro Verunku, Johanka z Arku, Robin Hood, Lucrezia Borgia, teď přibývá i hudební komedie „Jsme tým“.

5. Dokážete si představit situaci, kdybyste nebyl ten slavný Jiří Zonyga? Co byste dělal? Čím byste se živil?

Určitě si to dokážu představit. Určitě bych dělal to co před soutěží. Nestál bych teď tady v divadle v Chomutově, ale možná bych tady nad Chomutovem přejížděl Horu Svatého Šebestiána s kamionem.

Děti ze 6. A napsaly několik hezkých pohádek**Proč jsou labutě bílé**

Bylo nebylo, u jednoho jezera žilo hejno šedivých ptáků. V tom jezeře žila obrovská nestvůra, ale šedé ptáky na hladině neviděla. Právě kvůli jejich šedé barvě. Jednoho dne se jeden z těch ptáků rozhodl proletět trochu dál od jezera ke staré chatrči, kde žila strašlivá čarodějnice. Šedý pták uviděl koště před chalupou, které se mu zalíbilo. Chytil jej do zobáku a chtěl odletět pryč. Ovšem čarodějnice si ho všimla. Pták se snažil uletět, ale koště se začalo samo vznášet, a tak byl nucen ho upustit. Koště narazilo do starého stromu a rozbilo se. Čarodějnice se naštvala, chytila šedého ptáka za krk a pravila: „Za tvou opovážlivost proklínám celý tvůj druh. Ode dneška bude tvůj druh mít bílé peří!" A tak se i stalo. Šedí ptáci se stali bílými. Nyní, když plavali na vodě, je začala nestvůra napadat. Proto se ptáci rozhodli odletět. Rozletěli se po celém světě. Jednoho dne je jeden hajný viděl u řeky Labe, a proto je pojmenoval labutě. Labuť se narodí šedivá, ale stará kletba ji časem peří vybělí.

Vojtěch Ulman, 6. A

Proč jsou labutě bílé?

Kdysi dávno byly labutě šedé a lidé si je chovali pro jejich příjemné peří.

Jeden statkář taky jednu choval. Jmenovala se Nina. A ten statkář si chtěl jednou upéct chleba, ale neměl mouku, tak musel jít k mlynáři. A tak šel. Když Nina viděla, jak statkář odchází, letěla za ním.

Statkář si nevšiml, že labuť letí za ním, a tak si vesele vyšlapuje po cestě a chválí si, jak je tento den krásný. Když došel k mlynáři, ptal se ho, jestli by mu neprodal nějakou mouku. Ale mlynář jenom zavrtěl hlavou, říká: „Už tři dni ani nezafoukalo, tak jak bych mohl něco umlít? Já věděl, že mám koupit mlýn s vodním kolem, ale manželka pořád tvrdila, že je to moc drahé a že si to nemůžeme dovolit, tak teď není mouka.“

Mezitím si zvědavá Nina sedla na vrtuli, roztlačila ji a spadla do mouky, kterou mezitím stroj stačil umlít.

Mlynář jí vyhuboval za to, že nepoužívá tu šišku na konci toho jejího dlouhého krku a vyhnal ji ze svého statku.

A od té doby jsou labutě bílé a žijí daleko od lidí.

Vojtěch Kůrka 6.A

Proč mají žirafy dlouhý krk

Byla jednou jedna žirafka Zoe. Zoe a ostatní žirafy kdysi neměly dlouhé krky. Živily se trávou a listy na keřích. Jednou si Zoe řekla „Co zkusit něco nového?“. Rozhlížela se a uviděla strom s krásnými zelenými listy. Jedna větev byla docela blízko zemi. A tak ji Zoe zkusila. „To je dobrota.“, řekla si a okamžitě běžela pro ostatní. Ale když žirafy dorazily ke stromu, zjistily, že na větvi nebylo dost listů pro všechny. Žirafy si však všimly, že v korunách stromů jsou listy zelenější. Všechny žirafy proto natahovaly své krky a ty se jim začaly prodlužovat. Zjistily, že listy jsou zde nejen chutnější, ale i výživnější. Listy žirafím maminkám tak zachutnaly, že učily svá žirafí mláďátka natahovat krky pro výživnější a chutnější potravu. Po mnoho generací se pak žirafy učily natahovat své krky, až jim dlouhé krky zůstaly.

Proto mají žirafy dlouhé krky!

Karolína Klára Fajkusová, 6. A

Proč má lev velkou hřívu

Viděli jste někdy lva? Ten má ale hřívu! A jak vám umí zařvat! Ale vždycky tomu tak nebylo. A já vám budu vyprávět, jak se tomu naučil.

Bylo – nebylo, v Africe se narodil malý lvíček. Maxík se jmenoval. Byl to ale nešika. Zařvat neuměl, hřívu žádnou neměl, prostě nešika. Nikdo se mu ale nesmál. A víte proč?

Protože oni to také neuměli. Takže po světě chodili lvi bez hřívy. Moc dobře se jim nežilo, to víte, že ne. Nikdo se jich nebál a to by tak hrálo, aby se nikdo lva nebál.

Jak šel čas, z malého lvíčka Maxíka se stal velký lev Max.

Jak tak chodil, pořád si říkal: „To je divné, jsme tak velcí a nikdo se nás nebojí.“

„Já to změním,“ myslel si, „půjdu do světa a až se vrátím, všichni se mě budou bát, protože jsem byl ve světě.“ A tak šel, nikdo ho nezastavil, protože už byl velký lev. Šel, šel a šel a všichni se mu smáli. Ty chlupy, co měl na hlavě, mu jen tak plandaly.

„Hele, nesměj se mi,“ řekl nějakému drzému hadovi. A zase šel a šel. Už ho začali bolet nohy a tak si odpočinul. Najednou se k němu po stromech něco blíží.

„Mami, pomoc, já mám strach,“ křičel. Hup! A před ním stojí gorila.

„No fuj, to jsem se lekl!“ řekl.

„Jé, promiň, to jsem nechtěla,“ povídá gorila.

„To nic.“

„Co tady děláš?“ ptá se gorila.

„Já jsem šel do světa, aby se mě všichni báli,“ řekl Max.

„A to ti jako pomůže?“ ptá se opět gorila.

„No jasně,“ říkal lev Max.

„Nemáš žádnou hřívu a určitě řvát neumíš. Tebe se bát nikdo nebude, i kdybys svět celý oběhl,“ zkonstatovala gorila.

„A ty řvát umíš? Já jsem náhodou už veliký a řvát se naučím,“ rozčiloval se Max.

„Ano, vážně? Tak koukej! Ouáááá!“ zařvala gorila.

„Ouáááá.“

Max se tak vyděsil, až mu chlupy, co měl na hlavě vstaly a tak křikl leknutím, že mu to zůstalo. Když se Max vracel domů, všichni lvi na něj koukali, jakou to má frajerskou čepici. Max zařval a všichni utekli. A protože všichni chtěli mít hřívu jako Max, každého vyděsil. A od té doby mají hřívu a umí pořádně řvát.

Hana Saidlová, 6. A

